

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

Nesarežģīsim to, ko iespējams pieņemt vienkārši. Tālo ceļu sākot, jāņem līdzi tikai visvajadzīgākais. Būtu bēdīgi apkrauties ar komplicētām mežģīnēm un aizmirst Tēva Mājas vārtu atslēgu. Tēvam nav vajadzīgas mežģīnes un bārkstis. Iegaumējiet Agni Gaismas vienkāršākos ceļus. Protams, lasiet grāmatas, jo pagātnes domu ceļi ir jāpazīst, bet nākotnes vajadzībām iegādājieties Agni spuldzi.

310.

Teikšu, kāpēc sākās izšķirība Budhas un Devadatas starpā. Devadata jautāja: “Ar ko sākt katru darbību?” – Svētais atbildēja: “Ar visnepieciešamāko, jo katram brīdim ir sava nepieciešamība un to sauc par darbības taisnīgumu.” Devadata neatlaidās: “Kā rodas nepieciešamības acīmredzamība?” – Svētais atbildēja: “Nepieciešamības pavediens iet cauri visām pasaulēm. Bet kas nav to sapratis, tas paliks bīstamā aizā, neaizsargāts pret akmeņiem.” – Tā Devadata nespēja izšķirt nepieciešamības īpašību un šī tumsa aizsedza viņam ceļu.

Labs zirgs pat ar naga malu jūt, uz kuru akmeni kāpt vispirms. Tā izjaušama kustība, samērības un nepieciešamības kārtība. Vai gan jāpaskaidro, ka labākais rezultāts ir tad, kad uzliesmo gara dzirksts?

311.

Parasti pašam galvenajam tiek veltīta vismazākā ievērība. Bet Mēs nepagursim atkārtoti uzsvartot to, kas cilvēcei neatliekami vajadzīgs. Šādos šķietamos atkārtojumos Mēs nostiprināsim vēlēšanos izzināt. Cilvēki pārāk pieraduši, ka kāds domā viņu vietā un, ka pasaulei ir pienākums ņemt tos savā apgādībā. Bet katram pašam ir jāpiedalās ar savu līdzdarbību. Prasme likt lietā savu psihisko enerģiju būs apziņas pakāpeniska audzināšana.

312.

Trīskārtīgais palimsēsts dod triju Pasauļu zīmju slāņojuma paraugu. Iedomāsimies pergamentu, uz kura bijis uzrakstīts kosmogonisks traktāts, pēc tam tas pats pergaments noderējis mīlestības sonetai un, beidzot, uz tā ticis pierakstīts audumu un zvērādu rēķins. Starp salasāmiem tirgus skaitļiem grūti būs izlasīt sirds valodu, bet gandrīz nesalasāms būs traktāts par pašu svarīgāko. Vai gan tas pats nenotiek arī ar triju Pasauļu hieroglifiem? Bet pieredzējis pētnieks prot lasīt vissarežģītākos rokrakstus, tāpat arī apskaidrota apziņa spēj saprast Augstākās Pasaulē attēlu nozīmi.

Nepieņemsim juceklīgās tirgus zīmes par Visuma likumiem.

313.

Dzīves straume dod pastāvīgu enerģijas papildinājumu. Kad uztvērēji atvērti, nekas nevar aizkavēt jaunus ieplūdumus. Nevis gadi vai slimības, bet aizspriedumi pārgriež

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

laimes pavedienu. Pašuzbudināšanās ir aizsprieduma meita. Nav iespējams atteikties no uzbudinājuma, iekams nav ieskausti aizspriedumi. Lai ilgā tiekšanās palīdz taisnīgi skatīties uz parādībām. Vajadzīga nevis atteikšanās, bet dzīves novērtēšana. Galvojumam kā taisnības zobenam, jāatdala pareizā attiecība.

Vajag vairākkārt pārlasīt Mācības grāmatas, jo katra diena norādīs jaunu pielietojumu.

314.

Saprotiet, vajag nevis sagraut, bet bruņoties ar labāku pacietību. Ir briesmīgi redzēt, cik mazs ir to skaits, kas sekos aicinājumam bez atrunām un sūrošanās. Var dot cilvēkiem visvērtīgāko, bet aicinājuma brīdī viņi visu iegūto aizmirsīs.

Kā gan viņi var domāt par jaunu pasauli, ja tie nav atskārtuši veco!

Ezim ir daudz adatu, bet ar tām viņš par valdnieku nekļūs. Mūsu norādītā palīdzība var zelt, ja to pieņem tie, kam tā sūtīta.

Mums ir prieks, ja Roku neatraida.

315.

No Mūsu Vienkopas Mēs sējam Vispārības Labuma sēklu pa visām Pasaules daļām. Jautāsiet – kā saglabāt Vienkopas Noteikumus? – Jūs jau esat dzirdējuši par daudzām Mūsu darba iezīmēm, tagad iegaumējiet ne zināšanai, bet steidzamai pielietošanai. Ja atsacīšanās no personiskā tuvina, tad atsacīšanās no darbības vispārības labā bezgalīgi attālina – tas ir Vienkopas likums.

Jautāsiet – kāpēc vajadzīgi tik daudzi pārbaudījumi? – Vienkopā visu sasniedz ar pieredzi, tāpēc ir pareizi ieskatīt pārbaudījumus par izaugsmes veicinātājiem. Pārbaudījumi ir kā daiļu vārtu sliekšņi. Bet Vispārības Labuma ignorēšana iegāzīs bedrē pat milzi. Kam ir bijusi priekšrocība dzirdēt Mūsu Sarunas, tas varēs apliecināt, cik lietprātīgi un kādā daudzveidībā aizrit Mūsu laiks. Lai dotu lielākas iespējamības, ir nācies atteikties no garu runu sastādīšanas un izmeklēt no dažādiem gadsimtiem labākos un īsākos definējumus. Triju minūšu laikā jāprot reljefa veidā pasniegt triju stundu garas runas saturs. Saku to, nebīdamies no advokātu un sludinātāju īgnuma. Novērtēt laika vērtību iespējams vienīgi, strādājot Vispārības Labumam. Mazāk par visu drīkst zagt sava brāļa laiku. Bez jēgas nozagts laiks ir tas pats, kas ideju zādzība. Pārbaudījuma labad var piemetināt, ka pat bērnam var jautāt ko tu šobrīd uzskati par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

pašu svarīgāko? Izprotot domu gaitu, atkarībā no atbildes ir iespējams saskatīt īsto seju. Bēdīgi skatīties uz tiem, kas slēpj savas domas.

316.

Skolnieki jautāja, kā rīkoties, ja cilvēks neuzklausa derīgus padomus? D. norādīja: "Tad apklustiet. Nav lielāka šķēršļa par noliegsmi. Kad cilvēks saslimis ar noliegsmi, atstājiet viņu, citādi viņš kļūs traks. Nevar varmācīgi ielikt daļu smadzeņu. Atstājiet laika ziņā. Varbūt tas pārradīs ar noliegsmi inficēto daļu."

Skolnieki jautāja: "Kā rīkoties, ja neviens negribēs zināt Patiesību?" D. piezīmēja: "Tai vajadzībai jums dotas kājas. Noliecējiet jūs padzīs un jūs gūsit iespēju teikt Patiesības vārdu citās vietās. Pateicoties vajātājiem, Patiesība tiks izplatīta daudzās vietās."

317.

Ja ņemsim deodara koku, visaugstāko, visstiprāko, cik daudz agrāko nokaltušo zaru zīmju mēs atradīsim pie stumbra. Deodars tāpēc nav kļuvis nespēcīgāks, gluži otrādi, šie nokaltušie zari atstājuši tik cietas zīmes, ka pret tām pat tērauds lūzt. Neviena Mācība nešausminājas par atkritējiem. Tā zina, ka zemākajiem zariem jānokrīt. Vēja aizrautie nokritušie (zari) arī izpilda savu uzdevumu. Tie var pat iesakņot jaukus deodarus. Un to sveķi tomēr būs dziednieciski. Un vēlāk, sakrauti, lai turētu mājās stūrus, tie draudzīgi saplūdis kopējā spriegumā. Tāpēc nešausminieties par atkritējiem. Tie nespēj aiziet no tiem pašiem sirds sveķiem. Bet, kad no augšienes novērosit daudzās krustojošās tekas, jūs pat uzsmaidīsiet pretim nākošiem ceļiniekiem. Kad būs apjēgts bežrobežīgā ceļa garums, tad pielietosit arī citu mērogu. Nav bīstami, ja notiek klejojums, salta ir vienīgi nekustība.

318.

Mācība ir pieejama katram, kam ir pietiekoši daudz garīguma un to kādību, kas nepieciešamas tiem, kuri tiecas tuvoties Lielajiem Skolotājiem. Bet bez šīm Mācībā uzskaitītajām pamatkādībām nevienu nav iespējams uzņemt mācekļos, neskatoties pat uz lielām intelektuālām spējām. Patiesi, Mācība ir saprotama, jo vienmēr visos laikos pasaulei ir dota tikai tā Patiesības daļa, kuru cilvēce spējusi un spēj aptvert. Bet nevienu nav iespējams apmācīt ar varu vai pasniegt tam Patiesību. Patiesība katram jāatrod pašam. Viss, ko ir iespējams izdarīt, ir - vienīgi norādīt virzienu.

319.

Cik daudz augstu sarunu notiek! Cik milzīgi daudz Augstākās zinības zīmju tiek iepludināts cilvēku dzīvē, bet tās kā sēnālas tiek kājām mīdītas! Bet kurš gan drosmīgi domā par rītdienu? Tieši otrādi, rītdiena parasti paliek par to briesmu avotu, kurās slīkst apziņa. Vajag pievērst uzmanību katras dienas brīnumiem. Iesāksim jau no šūpuļa visu uzticēšanās un sevis pilnveidošanas ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

320.

Daudzi visneatvairāmākie sūtījumi pārvēršas neskaidrās svārstībās. Var novērot, ka bieži pat cienījami gari neliek lietā doto norādījumu īstajā laikā un cik niecīgi ir traucējošie apstākļi. Rīcības un ieradumi ir nesamērīgi, salīdzinot ar sūtījumiem no Augšienes. Nav jāsapņo atkal par maģiskām formulām, lai piesaistītu Vadību, tā ir tuvu un tīras sirds magnets notīrīs ceļu. Visievērojamākais ieguvums būs šis magnets, kas pievelk un atver. Patiesi, ir prieks pakavēties tīras sirds tuvumā.

321.

Tāpēc lai par vadošo Sākotni kļūst pats svarīgākais.

Garāmpalaistais

322.

Ar skumjām skatāties uz tiem, kas nav izveidojuši cienīgus vārdus. Lūk, bija vēl stunda, lai nostiprinātos, bet rēgi aizsedza esamību, un iespēja pagāja garām. Kur gan, uz kāda ceļa sastapsit Vēstnesi? Cik jūras pārpeldēsiet, lai sadzirdētu vienu nesaklausītu vārdu? Kā lai atsauc atpakaļ garām palaisto iespējamību? Kā mājas bez saimnieka stāv lietā neliktas domas. Uzliesmoja neparasta gaisma, bet noturēja to par galda sveci. Traukšanos neparastā ceļa virzienā noturēja parastu strebjamo. Tagad nāksies meklēt un klauvēt. Neviens nepalīdzēs, jo cēlonis radīja sekas.

Norādiet draugiem, lai vērīgi, līdzīgi ērgļiem, seko iespēju dzirkstelēm. Atrodiet laiku, lai ietvertu, cik negaidīti atnāk vēstnesis, kā pašapmierinātība aizver acis. Patiesi, katra garām palaistā vēsts uzgulst kā smaga nasta, tādēļ skaniet īstajā laikā.

Pašā kustības principā ietverta pievēršanās tautām. Neviens neteiks – pirmo vēstnesi uzņemiet slikti, lai ātrāk pienāktu otrais. Pasaulē viena tendence – kā ātrāk apiet neparasto un kā aizbērt ar pelniem jaunās apziņas vēsti. Atrodiet pienācīgus vārdus!

323.

Kad atļāvu jums pierakstīt sarunas, tad neslēpu, ka ļaudis izsacīs daudz jaunu vārdu par vislabākajiem jēdzieniem. Kas domā par labumu, lai nebrīnās, kad viņu dēvēs par hipokritu, nekromantu, slepkavu un melkuli. Kā apsēsti tie piedēvēs viņam visneatbilstīgākos nosaukumus. Tur, kur nedomā par labo, tur gatavībā viss ļauno vārdu krājums.

324.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

Jāatgādina arī par prāta tieksmi, kurš grib satvert tālāko, palaižot garām tuvāko. Šāda nepiedodama tuvākā noniecināšana jo sevišķi saredzama prātu apmulsuma gadījumā.

325.

Jūs rakstāt, ka ir cilvēki, kas sašutuši par izteicienu pirmajā grāmatā – “Mīliet Mani”, un ieskata to par uzbāzību. Atbildēšu – šādu cilvēku sirdis, droši vien, ir pārakmeņojušās un viņi nezina, ka ir sirds degsme, ka ir mācekļa kvēla mīlestība pret Skolotāju, un ar kādu prieku šie Skolotāja vārdi pilda mācekļa liesmojošo sirdi. Jo ar šo savu apstiprinājumu Skolotājs ne tik vien pieņem mācekļa mīlestību, bet arī tuvina to sev un rosina sekot pa šo īsāko un majestātisko ceļu. Sirds stīgas ir smalkas un vienīgi rūdītas sirds ugunīs, kas iedegušās, pieskaroties dzīves ēzei, tās spēj mums stāstīt par cilvēka esamības slepenskanīgajām mistērijām. Nekas rupjš, nekas uzbāzīgs, prasīgs vai šaubu, noliegsmes un zaimu pilns neatslēgs nevienu Augstākās esamības noslēpumu. Tālab gruzd arī tāds izsīkušu siržu naidis pret visu gaišo, līksmo, augstākā daiļuma piesātināto.

326.

Visapkaunojošākā parādība ir cilvēks, kas ķeras pie kādas grāmatas ar noteiktu apņemšanos, tai nepiekrīst. No šejienes izriet izteiciens – tas viss man zināms un vecs. Bet nav likti lietā pat paši vienkāršākie padomi. Novērojams pat, ka visnepieciešamākie novērojumi tikuši patiešām nonievāti, lai tādējādi pazeminātu Mācību. Var vieglprātīgi pazoboties, bet nav iespējams noliegt nevienu norādījumu. Tagad runājam par sirds audzināšanu, bet vai gan nedzirdēsīm no visneattīstītākajiem, ka tie to visu jau sen zinot? Un tomēr, par nagu apgriešanu tie ir vairāk domājuši kā par sirdi. Sirds lēkmes visbiežāk izsauc tieši šī nedomāšana par sirdi; un mēs esam gatavi atļauties visādas pārmērības, lai tikai paši sev neparādītu cienību pret sirdi kā pret visas esības centru.

327.

Un vēl viens ienaidnieks apdraud Mācību – neuzticība. Tā aiztur visvajadzīgākos un tuvākos sasniegumus. Jābrīnās, kādā mērā cilvēki neprot apieties ar visu to, kas viņiem šķiet jauns! Pašcieņa tik vāja un iztēle tik nabadzīga, ka ļaudis parasti baidās pat atzīt par iespējamu pieļaut kaut ko, kas ārpus viņu ikdienišķās dzīves. Vieglāk ir noliegt nekā novērot. Topiet izdeldēti visi noliedzēji! Bez jūsu nīkulīgās domāšanas saule sāks gaišāk spīdēt un pacelsies zināšanu citadele.

Cik aizvainojoši redzēt mazo, pelēko neuzticēšanos bez jebkādam iedrosmes pazīmēm! Atkritumu augsnē perinās neuzticība. Mēs arvien kategoriski prasām pieredzes bagātas zināšanas. Mēs sakām – cik lēni krājas līdzekļi un sekas. Bet Mēs nepieļaujam, ka domājošs cilvēks varētu atnest izzināšanas iespējamības. Cik daudzkārt dažs labs zināšanas ir nostādījis atkarībā no materiālajām balvām! Mazi bērni līdz septiņu gadu vecumam rīkojas tāpat.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

Var konstatēt, ka dažreiz cilvēks, kas pieskāries Mācībai, iemanto lieliskas iespējamības, bet joprojām trupina fantazēt par nabadzīgo apbalvojumu.

Glābsim Mācību kā esamības lielo prieku!

328.

Atbilstība starp galveno un sliekšņa grūžiem ir tā pieredze, kas ikvienam skaidri jātur acu priekšā. Nevienam nav tiesības durstīt sirdi vai sagādāt galvas sāpes, tanī pašā laikā, kad mums paiet garām neatvietojami dārgumi. Cilvēki neieskata par neatvietojamu to, ko viņi nepamana.

329.

Jāatceras Skolotāja Norādījums: “Dziedrums pret sevi un atklāta sirds pret brāli. Tikai laba acs rada.”

330.

Kā gan iedvest neattīstītiem cilvēkiem, ka mācību priekšmets par Augstāko Pasauli pelna sirds pieeju. Grūti piekļūt cilvēkiem, kas neko nezina, bet vēl grūtāk piekļūt tiem, kuri iestrēbuši Mācību kā karoti viruma; no tiem iespējams sagaidīt sevišķu nodevību un sagrozījumus. Nav tādu zīmju, kas pārliecinātu neceļos noklīdušo apziņu, ka tai nav jāskatās tik daudz citos, cik sevī pašā. Kā gan iespējams saredzēt ugunis, kad acs meklē grumbiņu kaimiņa sejā! Tikai salta sirds spēj brīnīties un apšaubīt otra sasniegumus, un aprakt pelnos ikvienu sirds dzirksteli.

Jūs brīnāties, ka cilvēki spēj norīt indes bez ļaunām sekām, bet nepadomājat, no kurienes radusies šī imunitāte? Ne jau kuņģa sienu uzbūve to dod, bet gan uguns, kas ielikta sirdī.

331.

Visā savā dzīvē esmu sastapusi tikai divus trīs cilvēkus, kas patiesi bija gatavi upurēt visu, bet tie bija atturīgi solījumos, tie darbojās. Citi gāja un upurēja vai nu no savas pārpilnības, vai iznesīguma dēļ, padzirdējuši, ka katra dāvana atmaksājas simtkārtīgi. Bet, kad šis simtkārtīgums nepierādījās, kā tie to bija gaidījuši, vai arī aizkavējās viņu pašu vainas dēļ, tad tie izvērtās par ļaunākajiem ienaidniekiem, par lietas nodevējiem. Bija arī tādi, kas nolēma upurēt tikai pusi, kad bija pienācis mirklis, kur vajadzēja riskēt ar visu mantu. Bet vai no svārstīga lēmuma var gaidīt veiksmi, vai var gaidīt glābiņu, dodot pusi no zāļu devas? Un patiešām, arī panākumi bija daļēji. Bet visinteresantākais bija tas, ka arī otro pusi, - sīko baiļu aizturēto vēlāk, citā ceļā, neparedzētos apstākļos atņēma karma. Ir vēl trešais cilvēku tips, visizplatītākais, kas domā, ka viņu tuvošanās vien Mācībai jau no viņu puses ir vislielākais pakalpojums. Savā augstprātībā tie domā, ka Mahatmas gatavi noturēt pudžu katram, kas tuvojies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

vai arī izlasījis Viņu Mācību. Nē, Lielie Skolotāji priecājas un sniedz aktīvu palīdzību tikai tiem, kas patiesi tiecas. Uz tauriņiem Tie noraugās ar skumjām, jo zina, cik daudz mūžu grūtībām tiem būs jātiek pāri, iekams tie spēs tuvoties Gaismas Tvirtajai Piliij.

Grūts ir īstenā mācekļa ceļš. Jo nekādas zināšanas, nekādas filozofijas un vēl jo vairāk, maģiskās varmācības nedos mums garīgumu. Vienīgi ar dzīves pieredzi, ja, izdzerot dzīves indi, visas tās ilūzijas, mēs spējam saglabāt cildeno tiekšanos uz kalpošanu. Vispārības Labumam, tad mēs uzkrājam Amritas Kausu.

332.

Visas darbības un norādījumus, kas nāk no Varenās Brālības, raksturo stingra saskaņotība un konsekvence.

Ikviens īsts sūtnis vai skolotājs, ikkatra Mācība var balstīties vienīgi uz patiesības un uz personisko nopelnu un vērtības pamatiem. Cita mēroga uz Zemes nav. Patiesība ūdenī negrimst un ugunī nedeg. Pasaule jau vairākkārt bijusi lieciniece Augstākā pazemošanai un viltus vērtību cildināšanai, bet pēdējo pastāvēšanas laiks bijis īss.

Visiem, kas ņirgājas par Lielajām Patiesībām, mēs varam vēlreiz sacīt: vai gan jūs nesitat Kristu krustā? Vai gan jūs nezaimojāt, kad Viņš cieta pie krusta? Vai gan jūs nededzinājāt un nemocījāt Viņa piekritējus? Vai gan jūs nenomocījāt desmitiem tūkstošu labāko garu, kas nesa jums zināšanas gaismu? Vai gan jūs neapturējāt cilvēka domas evolūciju un tā neiegrūdāt cilvēci pašiznīcināšanās ārprātā? Vai gan par jums nav sacīts: “jūs gan esat pārmainījuši apgērbus, bet mēs jūs pazīstam pēc darbiem.”

333.

Kad veidojas evolūcijas pakāpe, tumšie saspindzē visu viltus mantību, jo Gaisma viņiem grūti panesama un, jaušot savu krišanu, tumšie ķeras pie līdzekļiem, kas ir nāvējoši arī viņiem pašiem. Katram jaunam lielam laikmetam sākoties atkārtojas tas pats spēku sakāpinājums; bet vēsture nav pazinusi vēl vairāk piesātinātu laiku, jo Uguns Ēra aptver visas kosmiskās darbības. Tāpēc jāstāv ugunīgi sardzē.

334.

Protams, visas lielās idejas ir izcilu personību nestas pasaulē. Un ja, ieviešot dzīvē, tumšie tās sakropļojuši, tad tomēr to galvenā patiesība palikusi neskarta. Proti, tumšie spēki savdabīgā veidā palīdz nostiprināties pasaulē gaišajām idejām. Tumšie paātrina katru sairšanas procesu un šai apstākļi ir viņu savdabīgais noderīgums. Bez viņu līdzdalības, - pie tagadnes cilvēces apziņas līmeņa, pie satricinoši liela skaita remdeno

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

jeb to dēļ, kas nepretojas ļaunumam, bet ir gatavi uz visādiem kompromisiem, lai tikai netiktu traucēts viņu parastais dzīves veids, - gaišajām idejām būtu bijis daudz grūtāk nostiprināties. Tā apspiesto ciešanas būtu ieilgušas uz gadu tūkstošiem, bet valdošo šķiru bakhanālija daudzas zemes būtu novedusi līdz galīgai deģenerācijai un sairumam. Visas cilvēces zemā stāvokļa dēļ, ņemot to visā tās veselumā – un bieži arī nesaprātīgas vadības dēļ, uz revolūciju jāraugās, kā uz veselo šūnu sacelšanos visa organisma aizsardzībai. Atcerieties, kā daudzas zemes apsveica krievu revolūciju. Par cik šie apsveikumi bija nesavtīgi, īsti – tā ir cita lieta. Cilvēciski ikviens domāja, kā gūt uz laiku sev priekšrocības. Bet tomēr daudz tika rakstīts un arī vēl tagad raksta, par krievu bijušo despotismu, barbarismu, briesmīgo nabadzību un mūsu tautas atpalcību. Pēdējam apgalvojumam, diemžēl, netrūka pamatojuma. Tāpēc mums augsti jāvērtē notikusī masu apziņas pārvirze, jo par drausmīgu ciešanu cenu ir iegūta jauna pakāpe, kas palīdzēs visai cilvēcei.

...Kāds kaut kur ir pret brīvības, vienlīdzības un brālības cēlajām idejām, vienīgi pateicoties kurām cilvēce dzīvo! Ja šīs vadošās idejas tiktu atmestas savā šķietamā utopiskuma dēļ, tad cilvēcei labāk nemaz nedzīvot. Nenesot šīs idejas sirdī, cilvēce nogrims nedzirdētos noziegumos un izvirtībā, pamazām satrūdēs un ies bojā pašas radītajās nelaimēs.

Ja šīs idejas ir utopiskas, tad arī visas Dzīves Mācības ir tikpat utopiskas.

Franču revolucionāri cīnījās sociālās brīvības un vienlīdzības dēļ jeb to brīvības un taisnības principu apstiprināšanas dēļ, kas būtu liekami katras valsts pamatā.

335.

Cilvēces visbriesmīgākais lāsts ir sevis iznīcināšana savas patības vārdā. Cilvēks, kas apgalvo, ka, kalpodams savam Ideālam, viņš iznīcina visus citus, kas nesaskan ar viņa ceļu, ir evolūcijas pamatu ārdītājs. Kosms prasa visa esošā izpausmi, un garīgajā plānā nevar būt vienādošanas. Visu Augstāko Mācību pamatā ir viens un tas pats Avots, un tas neiznīcinās to, kas noder par garīgo stimulu. Patiesi, tas, kas prasa visu pamatu, visu Mācību vienādošanu, ikkatru cildenu pamatu pārvērš pīšļos.

336.

Sirdī jānes cieņa pret Augstāko Pasauli kā vissvarīgākais un skaistākais zemes dzīvē.

337.

Kā ceļam jūs pošu, rūpējies, lai steigā rosīdamies, jūs nepiemirstu pašu vajadzīgāko. Steidzīgie ceļinieki nereti apgrūtina sevi ar nevajadzīgām lietām un visvajadzīgākā šķirstiņa atslēgas aizmirst.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

338.

Mēs nemēdzam dot šaurus konkrētus padomus. Pirmkārt, jau tāpēc, ka cilvēki nepieņem tos pielietošanai. Cilvēks nemīl Mācību pamatus. Viņi dod priekšroku faķīrismam un zīlētājām. Bet pat šos iecienītos paņēmienu nepieņem, lai pielietotu. Padomu, protams, uzklausa, bet necenšas to izprast un sagrozot pārvērš to līdz kaitīgumam.

339.

Pat neizlasījis pirmo grāmatu, mans draugs jau grib zināt – kad iznāks otrā? Neizpildījis pat nevienu Norādījumu, mans draugs jau jautā, kad tiks doti nākošie padomi? Nespēdams uzglabāt nevienu noslēpumu, mans draugs jau prasa uzticēt tam vēl vairāk. Jūs zināt, kā tas mēdz būt. Jūs zināt, ka, pat grāmatu neizlasījis, grāmatnieks apgalvo, ka viņš visu to zinājis jau kopš dzimšanas. Jūs zināt, ka, neatmetis nevienu ieradumu, pieticīgais apgalvo, ka tas jau pilnīgi atjaunojies.

340.

Cilvēks lūdz piedošanu, bet dzīves veidu nemaina. Cilvēks skumst par savām nelaimēm, bet neatmet nevienu no paradumiem, kas viņu noveduši līdz ciešanu stāvoklim. Bet piedošanas lūgšanai vien, ja to nepavada dzīves kļūdu labošana, nav jēgas. Ne skumjas, bet liekulība, ja Augstākā Gudrība tiek pašžēlošanas aprūtināta.

Patiesībai nesamelosi, visucaurstrāvotājās Gaismas priekšā neko nenoslēpsi.

341.

Noskuma septiņu Vārtu Sargātājs. “Dodu ļaudīm nebeidzamu brīnumu straumi, bet viņi tos nepazīst. Dodu jaunas zvaigznes, bet to gaisma nemaina cilvēku domu gaitu. Gremdēju ūdeņu dzelmēs veselās zemes, bet cilvēka apziņa klusē. Paceļu kalnus un Patiesības Mācības, bet pat ļaužu galvas nepagriežas uz saucienu. Sūtu karus un mēri, bet pat drausmas nepiespiež ļaudis padomāt. Sūtu zināšanas prieku, bet ļaudis no svētā mielasta iztaisa strēbienu. Nav Man zīmju, lai atturētu cilvēci no bojā ejas!”

Sacīja Sargātājam Augstākais: “Kad celtnieks liek pamatu, vai gan viņš dod paskaidrojumus visiem, kas strādā celšanas darbā? Par nolemtajiem apmēriem zina mazākā daļa, tikai nedaudziem uzticēts celtnes uzdevums. Tie, kas rok agrāko pamatu akmeņus, neietvers pat vienu jaunu pamatu. Celtniekam nevajag noskumt, ja strādnieki neizprot viņa nodoma būtību. Viņš vienīgi var darbu attiecīgi sadalīt.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

Tāpat arī atkarībā no ļaužu apziņas zināsim, ka tie, kas neietver un neiegaumē, var izpildīt tikai zemāko darbu. Lai viens sapratušais nostiprinās kā simttūkstoš gudro. Un zīmes viņam atklāsies kā uzzīmēts plāns.

342.

Neviens neticēs, ka jums jau daudz kas no tagad notiekošā ir zināms, bet tāpat neviens neticēs arī tām zīmēm, kuras jūs jau esat pieraduši lasīt. Bet vai vajag domās ilgi kavēties, pie tiem, kas nevēlas saprast un pieņemt? Jūs pazīstat daudzus Augstāko Mācību piekritējus, bet vai viņi tās pielieto dzīvē? Tieši otrādi – pārsteidzoša ir viņu cietsirdība un patmīlība! Tas nozīmē, ka prāts nomācis sirdi.

343.

Realitāte cilvēces izpratnē ir tik miglaina, ka bez Mācības apstiprinājuma cilvēce patiesībā ir sērdienīga.

Spēks neatņemamais, spēks drošsirdīgais, spēks būtiskais, spēks garīgais, spēks izlejošais, spēks nenoliedzamais, Mūsu stara spēks, Mūsu virsotņu paustais spēks! Jaudiet, noliedzēji, savā smacīgumā, ka gaisma ir garā! Jūsu krājums izsīks priekšlaicīgi. Kurp vērsīsities, pie nāves priekšdurvīm sarukušie? Patiesi, saku – nepazīstat garīgos vairokus un slēpjaties aiz saplosītām Maijas skrandām.

344.

Ikviens novērojis un brīnījies, ka vislabākajās Mācībās mēdz būt šķelšanās. Daži vadītāji pat ieskatījuši šādus notikumus par lietderīgiem pārrunu ierosināšanai. Bet vajag jau padomāt, ka ap patiesību nevar būt pretrunu. Tikai aklie nesaredz viņu priekšā stāvošo. Vai atšķelšanās nebūs cēlonis šādam aklumam?

345.

Var saprast, cik nepieļaujama ir ļauna tenkošana par Ezoterisko Mācību. Šķelšanās un trūdēšana ir ļaunuma novads. Vai gan piederas mēlnesība pie Brālības kāpnēm?

346.

Ja grupa sastādās no apziņām, kuras vēl atrodas uz tās pakāpes, kad cita citu noraida, tad, patiešām, nevajadzētu pieskarties Mācības grāmatām. Vai gan iespējams iedziļināties “Ētikas Pamatos” neuzticības, īgnuma un pat atklāta naidīguma atmosfērā? Cildenus jēdzienus vajag pasargāt no zaimiem, tāpēc ļoti jūs lūdzu atstāt Mācību sev, ja tā atbilst jūsu sirdij un pārrunāt lasīto vienīgi ar uzticamiem draugiem. Kāpēc gan apgrūtināt sevi ar neietverīgām apziņām! Vai tad nav lietderīgāk veltīt laiku un spēkus tiem, kas patiesi izsalkuši pēc Gaismas vārda? Mēs nevienu netaisāmieš atgriezt un pieņemt vienīgi tos, kas nāk labprātīgi. Lai katrs iet pa to ceļu, kas tam tuvāks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

347.

Varat sastapt cilvēkus, ka Mācību pilnīgi noliedz. Nemēģiniet tos pārliecināt. Mūsu Mācība uzstājīgi neieaicina, bet norāda un brīdina tos, kas jau gatavi sevis pilnveidošanas ceļam. Daudzi izvēlēšies sev vienu iemīļotu lapas pusi. Viņi pie tās tad arī paliks, bet nevis pie Mācības. Daži izliksies, ka ciena Mācību un noliks grāmatu guļas laikā zem pagalvja. Gluži tāpat daži izrādīs mīlestību uz Mācību – neatkāpdamies ne no viena ieraduma. Bet atnāks nolemtie!

348.

Kad ieteicu nemitīgi tiekties uz Hierarhiju, tad ir jāsaprot šāda norādījuma grūtums. Katrs to viegli pieņems, bet pie pirmās izdevības aizmirsīs. Viņš paturēs prātā vissīkākās lietas, bet pašu galveno palaidīs garām. Vadošais Tēls nogrims sīkajās drumslās. Bet katrs Jogs pazīst sidraba pavedienu kā vienīgo ceļvedi – zvaigzni.

349.

Prātu apmulsums liek necienīgi izturēties pret galveno. Atskārst galveno un turēties ceļā uz to nozīmē tuvoties uzvarai. Bet sākt iegremdēties svārstīšanās bezdibenī – vai tas nenozīmē kļūt par akmeni uz tuvākā kakla?

350.

Fizioloģija un filozofija daždažādās valodās vienlīdz vienādi izvairās runāt par pašu galveno. Var sasaukt daudz kārtīgas sanāksmes, bet visai sāpīgi ir vērot, cik viltīgi paņēmieni tiek izgudroti, lai tikai nepateiktu to visvienkāršāko un lai nenonāktu pie vienkāršākā atrisinājuma.

Prasme padomāt vienkārši un skaidri ir audzināšanas sekas.

351.

Atsacīšanās pieņemt Avotu, atņemt Mācības vārdiem sirds augstāko magnetu un augstāko skaistumu. Bet atteikšanās atzīt vidutājus, Mācību pazemot nespēj. Tāpēc es ļoti jūs lūdzu apliecināt visiem, ka es nepretendēju ne uz kādu autoritāti un lūdzu aizmirst par manu eksistenci.

352.

Kad iet sēnēs, nemeklē riekstus – tā ik brīdi jātur prātā tas visvajadzīgākais. Ietversim daudzveidības parādību, bet turēsim prātā to vajadzīgāko un atradīsim īsāko ceļu uz to – tas būs Adamants.

353.

Īpaši ieteicu vairāk domāt par garīgo pilnveidošanos nekā par kosmogoniju. Bez sirds šķīstīšanas, bez apziņas paplašināšanas ar Dzīvās Ētikas palīdzību nevar iegūt patiesas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

zināšanas. Tā vienas nelāgas paražas izskaušana atnesīs jums vairāk labuma nekā visu pastāvošo kosmogonijas sistēmu iemācīšanās no galvas. Jo patiesā saprašana taču mums rodas caur tuvību un mūsu apziņas apvienošanu ar Hierarhijas apziņu, taču šī apvienošanās varēs notikt tikai tad, kad mūsu iekšējā būtība būs tik tālu attīrījusies, ka būs spējīga uztvert vai atbildēt uz vibrācijām, kuras sūta Dižais Skolotājs. Nepaguršu atgādināt par Mācības Norādījumu pielietošanu ikdienas dzīvē un tādēļ no jauna ieteicu jums sākt darbu pašam ar sevi. Tieši tā, kā teikts “Agni Jogā”, izvēlieties trīs savas nelāgākās īpašības un papūlieties no tām atbrīvoties. Tā būs milzīga uzvara.

Neievediet sevi maldos. Katram māceklim vispirms jāatbrīvojas no jebkura veida ilūzijām it īpaši no tām, kuras patstāvīgi un patvarīgi rada. Ilūzija ir mūsu posts. Ilūzija vai Maija indiešu literatūrā dažreiz tiek lietota kā Maras ekvivalents, bet Mara nozīmē tumsu. Tādēļ jo sevišķi dzeniet prom godkārtīgās ilūzijas.

354.

Ļoti nožēloju, ka jūsu minētais skolotājs nepierādīja iecietību un plašu vērienu, ko varētu prasīt no tik liela gara, kāds tas liekas savu sekotāju acīm. Saku to tāpēc, ka esmu saņēmusi ziņas, ka šis skolotājs aizliedzis saviem mācekļiem drukāt “Agni Jogas” sērijas grāmatu tulkojumus un arī vispār pat kaut ko rakstīt par “Dzīvās Ētikas” grāmatām. Tāpat arī nozīmīgs ir viņa neapdomātais izteiciens, ka “Agni Joga” bīstama. Kur un tieši ko bīstamu šajā grāmatā saskatījis minētais skolotājs un vēl kāds cits, kas jau agrāk izsacījis šo pašu formulu? Kā redzams, šiem skolotājiem pašiem vēl būs jāizdzīvo neiecieta un varbūt, arī zināma daļa skaudības. Bet Dievs ar viņiem! Katrs izvēlas un sagatavo savu ceļu. Laiks, šis varens sijātājs, izdarīs savu izlasi.

Tā kā es bieži saņemu vēstules ar jautājumiem, kuram no mūsdienu garīgajiem vadoņiem sekot un vai nevarētu apvienot, piemēram, Pētera Donava un Krišnamurti sekotājus ar “Dzīvās Ētikas” sekotājiem, tad domāju, ka būs lietderīgi atkārtot arī jums manu atbildi kādam no šādiem jautātājiem.

“Patiesi, šie ceļi ir dažādi, vieni – vieglāki un garāki, citi – grūtāki, bet īsāki. Pārlicības brīvība – katras patiesās Mācības pirmais nolikums. Tāpēc, ja mācība runā par dzīves uzlabošanu un pilnveidošanos, tas ir labi, un lai katrai šādai Mācībai ir arī savi sekotāji. Bet kādēļ gan tos visus katrā ziņā sēdināt pie viena galda?”

Cilvēki ir dažādi un vai nav labāk neatņemt tiem iespēju brīvi apvienoties tanī apziņas pakāpē, kura tiem tuvāka. Kādēļ vilkt tos ar varu savā pusē? Ja pat brīnišķīgās puķes jāsakopo un jādēsta atkarībā no viņu okultām īpašībām, citādi tās cita citu iznīcina; ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

pat ziedu raibais pušķis, sakopts bez šīm zināšanām, var mūsu rokās kļūt par ārdītāju un slimību avotu, tad cik gan daudzkārt vairāk tas attiecināms uz cilvēkiem, un cik uzmanīgiem tiem jābūt tuvojoties Mācības Avotam un apvienojoties pulciņos.

Garīgā vienotība ir, - pirmkārt, daudzu un dažādu apziņas pakāpju atzīšana, bet nevis savējās uzspiešana. Kaut kādas samierināšanās griba ir jau uzbāzība. Visa pamatā paliek Dabas piemērs, kura ietver sevī visu un harmoniski izraugās savus kaimiņus. Tāpēc pieņemsim dzīvības izpausmi visā tās daudzveidībā, jo šeit slēpjas viss spēks un skaistums. Tāpēc tas, kas mūsu sirdij tuvāks, arī ir mūsu pašreizējā pakāpe. Pienāks laiks un mūsu gars norādīs nākošo. Tātad mans padoms ir – necensties pēc varmācīgas samierināšanas, bet labvēlīgā lojalitātē sirsnīgi sekojiet tam, kas jums vistuvākais.

355.

Veiklu šāvēju no stopa pat tad, kad tas lietos uguns šaujamos ieročus, atzīs par veiklu šāvēju. Tāpat arī visas Jogas, atskaitot Hatha Jogu, savos sasniegumos ir lieliskas. Nebūtu prātīgi pamazināt kādu no tām. Var runāt vienīgi par to, kā labāk tās likt lietā pašreizējā evolūcijas procesā.

356.

Mahajana pret Hinajanu (divas galvenās budisma skolas) attiecas tāpat kā Budisms pret Vedantu. Mahajana pazīst un norāda uz stihiju pasaules būtību, bet Hinajana norāda uz sekām un cēloņiem, neskarot emanāciju norisi, kas cēloņu radītas. Mācība izšķīl dzirkstis no stihiju haosa. Var pētīt šīs sejas, bet tikpat pareizi koncentrēties cēloņos un sekās. Ja Budu nosauksim par cēloni, tad Maitreija ir sekas.

357.

Jāpieradinās pie atzinuma, ka monolitā Mācība nesatur pretrunas. Var atrast lielu attālumu ceļa zīmes, bet tās būs viena un tā paša ceļa zīmes.

Kas seko Uguns Mācībai, tam jāsaprot pieņēmums par matērijas pārveidošanos. Miesas un Gaismas pasaules ievērojamā mērā savienojušās. Tas būs par zīmi, tā saucamās nāves pārvērtībai. Protī, nāves spoks aizver Zinības Vārtus.

358.

Tāpat kā mēs esam piegājuši astrālās pasaules dabai, noteiksim arī savas attiecības pret rozenkreiceriem, masoniem un citām organizācijām, kur skarts vispārības labums. Daudzi Mahatmas ir tajās piedalījušies. Un kad mēs ņemam vērā šo organizāciju nesavtīgos pirmpamatus, mums nav tās jānoliedz. Kad lieta grozās neviltotiem stimuliem, tad visiem, kas darbojas vispārības labā, jūtas kopā. It īpaši, ja gars ir attīstīts un apziņa nesauž.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

Kāpēc uzklausīt nosodījumus vien? Vienīgi uz zemākajām pakāpēm mēdz izrunāt nopēluma vārdus; kur kausā krīt tiekšanās graudi, tur tie ir nevietā.

359.

Novērojams, ka Smalkā Pasaule tuvojas Zemes pasaulei. Pat ugunīgie sūtījumi nepaiet garām Zemei, bet cilvēku apziņa stāv tālāk kā jebkad no šo parādību pieņemšanas. Vārds gan tiek izrunāts, bet apziņa klusē. Nav pat satraukuma, kā tas piederētos varenu notikumu priekšā. Apziņas sastingums ir satricinošs! Jāsaprot, cik pakāpeniski iespējams dot Mācības turpinājumus. Gatavība pielietot Mācību dzīvē novērojama tikai retos gadījumos. Bet ugunīgās izpausmes negaida. Cilvēku apziņas nerealizētas tās ieplūst bīstamās gultnēs.

Mēs vēlētos, lai notiekošais spētu cilvēkus atturēt no neprāta. Planētas runā asiņainiem stariem, bet arī šī sensenā zinātne ārdītāju rokās kļuvusi nedzīva. Neprāta un tumsonības viļņos smok godājami prāti. Viegļprātība neiet kopsolī ar zinātnes atklājumiem. Protams, katrs pats sev gatavo bezdibeni, bet neprātīgajiem nav tiesības raut sev līdzī vērtīgos. Jau tā smaga ir pēdējā spīdekļu konstelācija. Vajag uzmanīgi izturēties pret ugunīgajiem spēkiem.

360.

Bet to, kas īpaši svarīgs parasti izmet no domāšanas. Tā visreālākie apstākļi kļūst netverami.

361.

Nomoda sapņi ir ugunīgās enerģijas pieskārieni "Kausam". Tie nav saslimšanas gadījumi, bet gan itin kā ugunīgās enerģijas tuvošanās vēstneši. Tikpat noteikti sāksies arī Smalkās Pasaules detaļu izpausmes. Tā var noritēt labdarīgi, bet, ugunīgajai atmosfērai sabiezējot, var izvērsties neprātā. Vislabākā dziedināšana pastāv attiecīgās parādības cēloņa paskaidrošanā, citiem vārdiem, Agni Jogas izzināšanā. Spilgti izteikta nepieciešamība spiež Mūs dot Savus Padomus plašai pielietošanai. Vēl nesen nomoda sapņu epidēmija tika ieskatīta par nejēdzīgiem murgiem. Bet tagad jau parastie slimnīcu ārsti spiesti uzmanīgi attiekties pret šādu neparastu simptomu masveidīgu parādību; gluži tāpat sāks izpausties dzīvē arī citas neizprotamas jauno stāvokļu pazīmes. Vai tiešām cilvēki nevēlas sagatavoties jaunajiem apstākļiem? Tāda neatbilstība atgādina gadījumu, kad kādam bērnam piemita spēja redzēt tumsā, bet māte lūdza ārstu atņemt viņas dēlam šo īpatnību. Cilvēkos ugunīgo centru darbība kļuvusi biežāka. Nav gudri noraidīt šādas veltes, kas atnesīs tuvākās nākotnes atrisinājumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

5.nodaļa: Vissvarīgākais

362.

Hermesa galvenais noslēpums bija Austrālās pasaules tuvināšana zemei. Var pamanīt šīs dzirksteles Hermēlisma Mācībās, lai gan tās ļoti aizklātas. (konv.vārdn.11768. Hermejs Trismegists)

363.

Cilvēki nedomā par Dzīvo Ētiku. Viņi domā, ka var nodzīvot, pielietojot parastos mērogus, bet ar katru dienu arvien vairāk noskaidrojas, ka cilvēkus spēj glābt ticība, kas augstāka par visām reliģijām. Nav daudz šādas ticības, neskaitīsim tūkstošus tur, kur pietiek desmitu. Neparasti ir šādas Augstākā Atskārsmes ceļi.

364.

Sargājiet drosmi, tikai tā izraisa kustību. Jūs esat dzirdējuši par notiekošajām nodevībām pret to vislabāko un cēlāko. Arī tagadējais laiks neiztiks bez šīm zīmēm, kuras pavada katru Mācību. Ir kaut kas ļoti nozīmīgs, kas ir kā atsvars nodevībai, šim augstākajam noziegumam. Nevar uzrādīt nevienu Mācību, kur neparādītos nodevība.

365.

Sevišķi grūti ir cilvēkiem samantīt sevī vissvarīgāko. Ārsts, uztaustījis iekšēju ļaundabīgu audzēju, pasteigsies pārgriezt ārējos audus, lai briesmas novērstu, bet mazdūšīgie žēlos ādu un, audzējam izplešoties, aizies bojā. Ja kaut kam ir jādod priekšroka, tad lai tiek pasargāts pats galvenais. Tāpat arī, pievēršoties Augstākajai Pasaulei, ir jāatrod laiks padomāt par pašu svarīgāko.